

Cảm nghĩ về mái trường thân yêu của em

Author : Hà Anh

Cảm nghĩ về mái trường thân yêu của em

Bài làm

Chẳng biết tự bao giờ, tôi đã yêu ngôi trường của mình đến vậy. Trường THPT Hai Bà Trưng của tôi, bình yên đến lạ lùng, không cầu kì, không âm ỉ. Hiền hòa nhẹ nhàng, ngôi trường hồng của tôi với vẻ cổ kính trang nghiêm đến rung động lòng người. Bao nhiêu...bao nhiêu năm rồi nhỉ? Nhìn tôi mỉm cười, Hai Bà Trưng khẽ đáp lại lời tôi, nhẹ tựa gió bay: 110 năm rồi...

Thời gian lại trôi đi, vào cái ngày tôi lần đầu tiên bước chân vào ngôi trường mà tôi sẽ gắn bó trong suốt ba năm học tới. Ngỡ ngàng, ngạc nhiên, khi tôi lần đầu tiên nhìn thấy ngôi trường ấy. Chẳng biết vì sao nhưng kể từ giây phút đó, tôi biết kỉ niệm ấy sẽ mãi in đậm trong tâm trí tôi chẳng bao giờ có thể phai nhòa. Nắng nhảy nhót xung quanh những tán cây xào xạc, tiếng chim ca vang động khắp cả một khoảng sân trường tĩnh mịch. Khẽ lắng nghe tiếng lá vàng rơi, mới biết Hai Bà Trưng của tôi nồng nàn là thế. Trong trẻo nghe tiếng ve kêu râm ran trong vòm lá rợp bóng cả một góc sân trường, lòng tôi chợt bồi hồi đến lạ.

Học sinh THPT Hai Bà Trưng đang rạo rức đếm ngược để đón chờ một ngày, cái ngày mà ngôi trường hồng sẽ được 110 năm tuổi, 110 năm phát triển, 110 năm không ngừng phấn đấu, 110 năm miệt mài cần mẫn cùng những thế hệ học sinh, Hai Bà Trưng không hề cần cỗi khô khan, cũng chẳng hề lạnh lùng xa cách. THPT Hai Bà Trưng đang phới phới đầy sức sống, thật mãnh liệt và tươi trẻ, vững bước cùng những lớp học sinh tiến về phía trước. Vui mừng làm sao khi được hòa mình trong niềm vui phới phới ấy. Tự hào làm sao khi được trở thành một phần, dù thật nhỏ thôi, góp sức xây dựng ngôi trường hồng thân yêu này.

Hai Bà Trưng ngày cuối thu se lạnh đến nao lòng! Nhưng không vì vậy mà những hoạt động Đoàn trường không được sưởi ấm. Các bạn trẻ đã truyền lại cho tôi một ngọn lửa, một ngọn lửa của sự phấn đấu nỗ lực, của sự cần cù cố gắng.

Hai Bà Trưng che chở, bao bọc, ôm ấp tôi như một người mẹ, chăm sóc đứa con ngây thơ yếu ớt. Bởi vậy, tôi biết rằng, dẫu thời gian có trôi qua, dẫu cảnh sắc nơi đây có thay đổi đến nhường nào, thì tôi vẫn sẽ mãi yêu nơi ấy, nơi có gia đình 10A10 yêu quý của tôi, nơi tôi được đón chờ, che chở, ôm ấp, vỗ về.